

FOLKETINGETS
OMBUDSMAND

Redegørelse

Langeland Kommunes behandling af tre sager om hjemgivelse af anbragte unge

Indhold

1. Indledning og hovedkonklusioner.....	2
2. Sagens baggrund og det modtagne materiale.....	3
3. Afgørelserne om hjemgivelse	5
3.1. Retsgrundlag	5
3.2. Afgørelserne i de konkrete sager	6
4. Handleplaner.....	6
4.1. Retsgrundlaget	6
4.2. Handleplaner i de konkrete sager	7
5. Børnesamtaler	8
5.1. Retsgrundlaget	8
5.2. Børnesamtaler i de konkrete sager	11
6. Afgørelsernes meddelelse, begrundelse og klagevejledning	12
6.1. Retsgrundlaget	12
6.1.1. Meddelelse – skriftlighed.....	12
6.1.2. Begrundelse og klagevejledning	13
6.2. Afgørelsernes meddelelse, begrundelse og klagevejledning i de konkrete sager.....	15
7. Langeland Kommunes generelle sagsbehandling i sager om hjemgivelse.....	16
8. Opsamling og afsluttende bemærkninger	17

Dok.nr. 20/01088

1. Indledning og hovedkonklusioner

Jeg har nu afsluttet min gennemgang af de tre sager, hvor Langeland Kommune i 2019 traf afgørelse om hjemgivelse af unge, der var anbragt uden for hjemmet.

Min undersøgelse bygger på kommunens udtalelse, en gennemgang af de sagsakter, jeg har modtaget fra kommunen, samt telefonisk indhentede oplysninger.

Jeg har ved min undersøgelse af de konkrete sager fokuseret på kommunens sagsbehandling. Min undersøgelse omfatter således ikke det materielle indhold af kommunens afgørelser om hjemgivelse og den eventuelt iværksatte støtte.

Efter min gennemgang af sagerne er det min opfattelse, at Langeland Kommunes sagsbehandling i de tre sager samlet set har været meget beklagelig.

I lyset af min gennemgang af de tre sager og kommunens generelle redegørelse for behandlingen af sager om hjemgivelse har jeg fundet anledning til at bede Langeland Kommune om at underrette mig om, hvorledes kommunen fremover vil sikre sig, at hjemgivelsessager bliver behandlet i overensstemmelse med lovgivningen og det, som jeg har anført i min redegørelse.

Jeg henviser nærmere til min opsamling under pkt. 8 nedenfor.

Nedenfor følger en begrundelse for resultatet af min undersøgelse og derefter en kortfattet sagsfremstilling, hvor bl.a. kommunens udtalelse er gengivet.

2. Sagens baggrund og det modtagne materiale

Den 24. april 2019 skrev ombudsmanden til Langeland Kommune og bad om en række oplysninger vedrørende kommunens hjemgivelse af anbragte børn i forbindelse med en spareplan.

Baggrunden for anmodningen var en artikel fra DR's hjemmeside bragt den 14. marts 2019 med titlen "Anbragte børn kastet rundt: Langeland Kommune ville spare penge". Det fremgik af artiklen bl.a., at det havde været nødvendigt at genanbringe børn, som i første omgang var hjemtaget som følge af spareplanen.

REDEGØRELSE

Efter at have modtaget oplysningerne fra Langeland Kommune bad ombudsmanden den 3. juli 2019 kommunen om – som stikprøver – at modtage nærmere angivet materiale i tre ud af de seks sager om børn og unge, som ifølge kommunens oplysninger var blevet hjemgivet og sidenhen anbragt igen.

Langeland Kommune sendte materialet den 30. september og 10. oktober 2019.

Ved brev af 11. marts 2020 til Langeland Kommune meddelte jeg, at jeg ikke ville foretage yderligere i forhold til at undersøge spørgsmålet om en eventuel sammenhæng mellem kommunens bespareelsesplan og de hjemgivelser, som kommunen foretog i bespareelsesperioden. Baggrunden herfor var, at Langeland Kommune havde oplyst, at der ikke var sket hjemgivelse af børn og unge på baggrund af bespareelsesplanen, og at der ikke i det fremsendte materiale i stikprøve-sagerne sås konkrete holdepunkter for, at nogen af sagerne var initieret af bespareelsesplanen eller sparehensyn.

Gennemgangen af de tre stikprøvesager rejste imidlertid forskellige spørgsmål i forhold til Langeland Kommunes sagsbehandling i sagerne. I lyset af, at hjemgivelserne i stikprøve-sagerne var sket i perioden 2014-2016, mente jeg, at det var mest hensigtsmæssigt, at den videre undersøgelse af Langeland Kommunes sagsbehandling tog afsæt i nyere og mere aktuelle sager og oplysninger.

Langeland Kommune havde oplyst, at den i 2019 havde behandlet tre sager om hjemgivelse. Jeg bad derfor Langeland Kommune om at sende mig materiale fra disse tre sager, bl.a. akterne i hjemgivelsessagerne, herunder notat(er) fra børnesamtale(r), revideret handleplan og dokumentation for afgørelsen om hjemgivelse, ligesom jeg bad kommunen om at besvare en række konkrete spørgsmål om sagerne. Jeg bad endvidere kommunen om at redegøre generelt for kommunens sagsbehandling i sager om hjemgivelse, herunder hvordan det sikres, at sagerne bliver behandlet i overensstemmelse med lovgivningen.

Langeland Kommune sendte ved mails af 16. og 23. april 2020 en udtalelse, herunder en generel redegørelse for kommunens behandling af sager om hjemgivelse, samt sagsakter i de tre konkrete sager om hjemgivelse fra 2019.

Efter min gennemgang af det modtagne materiale måtte jeg konstatere, at der var tale om et relativt sparsomt materiale, og at der i materialet var henvist til flere akter, som ikke var fremsendt. Jeg har efterfølgende modtaget supplerende materiale fra kommunen. Det har dog ikke været muligt for Langeland Kommune at tilvejebringe alt relevant materiale.

For yderligere om sagens baggrund, herunder det materiale og de oplysninger, jeg har bedt om og modtaget, henviser jeg til sagsfremstillingen nedenfor.

3. Afgørelserne om hjemgivelse

3.1. Retsgrundlag

En kommune kan beslutte, at et barn eller en ung skal anbringes uden for hjemmet med eller uden samtykke fra forældremyndighedsindehaveren (og den unge, der er fyldt 15 år). Det følger af § 52, stk. 3, nr. 7, og § 58, stk. 1, jf. § 52, stk. 3, nr. 7, i serviceloven (nu lovbekendtgørelse nr. 1287 af 28. august 2020).

Et anbringelsessted kan efter servicelovens § 66, stk. 1, være bl.a. en plejefamilie, et opholdssted eller en døgninstitution.

En anbringelse uden for hjemmet skal ophøre, når formålet med anbringelsen er nået, når anbringelsen ikke længere opfylder sit formål, eller når den unge fylder 18 år, jf. § 68, stk. 1, i serviceloven. Fra det fyldte 18. år kan der dog etableres efterværn, jf. servicelovens § 76.

Et anbragt barn eller en anbragt ung kan først hjemgives, efter at kommunen har truffet afgørelse om hjemgivelse og om hjemgivelsesperiodens længde. I særlige tilfælde kan kommunen beslutte, at der ikke skal være en hjemgivelsesperiode, jf. servicelovens § 68, stk. 2.

Forældremyndighedsindehaveren kan indbringe kommunens afgørelse om hjemgivelse og hjemgivelsesperiode for Ankestyrelsen efter servicelovens § 166, stk. 1.

Endvidere kan barnet eller den unge, der er fyldt 12 år, indbringe kommunens afgørelse om hjemgivelse og hjemgivelsesperiode for Ankestyrelsen, jf. servicelovens § 167, stk. 1, nr. 3.

Klage over en afgørelse om hjemgivelse og hjemgivelsesperiode har opsættende virkning. Det følger af § 72, stk. 2, 1. pkt., i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (nu lovbekendtgørelse nr. 1555 af 2. november 2020).

Af Ankestyrelsens principafgørelse nr. 76-16 om hjemgivelse fremgår det bl.a., at kommunen altid skal træffe afgørelse om hjemgivelse og om hjemgivelsesperiodens længde, inden et barn eller en ung hjemgives, at kommunens sagsbehandling i forbindelse med en hjemgivelse skal afspejle, at der er indhentet de nødvendige oplysninger, og at kommunen på dette

grundlag skal foretage en faglig vurdering af, om barnets eller den unges trivsel og udvikling fremover i det væsentlige vil kunne varetages af forældremyndighedsindehaveren. Det fremgår endvidere, at kommunen i en afgørelse om hjemgivelse skal tage stilling til, om anbringelsesgrundlaget ikke længere eksisterer, og at en afgørelse om hjemgivelse er ubegrundet, hvis den ikke belyser, hvorfor der ikke længere er et anbringelsesgrundlag.

3.2. Afgørelserne i de konkrete sager

De sager, som jeg har valgt at gennemgå, er tre sager, hvor Langeland Kommune i 2019 traf afgørelse om hjemgivelse af de anbragte unge. I alle tre sager var de unge blevet anbragt uden for hjemmet med samtykke.

Jeg har besluttet ikke at tage stilling til indholdet af de tre afgørelser om hjemgivelse og den eventuelt iværksatte støtte i den forbindelse. Jeg har således ikke forholdt mig til, om det var korrekt, at Langeland Kommune traf afgørelse om hjemgivelse i de tre sager, ligesom jeg ikke har forholdt mig til, om der blev givet den nødvendige og relevante støtte i forbindelse med hjemgivelserne.

Det skyldes bl.a., at en kvalificeret bedømmelse heraf forudsætter fagkundskab af eksempelvis socialfaglig, lægefaglig, psykologisk eller pædagogisk art, og at jeg som ombudsmand ikke har en sådan særlig fagkundskab.

På baggrund af kommunens udtalelse, det materiale, jeg har modtaget, og de indhentede telefoniske oplysninger har jeg valgt at fokusere på flere forhold vedrørende kommunens sagsbehandling. Det drejer sig om handleplaner, børnesamtaler samt afgørelsernes meddelelse, begrundelse og klagevejledning.

4. Handleplaner

4.1. Retsgrundlaget

Ifølge servicelovens § 140, stk. 1, skal kommunen udarbejde en handleplan, inden der træffes afgørelse om foranstaltninger (jf. bl.a. lovens § 52) over for barnet eller den unge. Betyder hensynet til barnet eller den unge, at man ikke kan afvente udarbejdelsen af en handleplan, er en kortfattet angivelse af formålet med foranstaltningen dog tilstrækkelig. Det påhviler da kommunen snarest muligt og senest inden 4 måneder at opstille en handleplan.

Handleplanen skal angive formålet med indsatsen, og hvilken indsats der er nødvendig for at opnå formålet, jf. servicelovens § 140, stk. 2.

Ifølge servicelovens § 70, stk. 1, skal kommunen, senest 3 måneder efter at der er iværksat en foranstaltning over for barnet eller den unge, vurdere, om indsatsen skal ændres, og om handleplanen, jf. § 140, skal revideres. Kommunen skal herefter med højst 6 måneders mellemrum foretage en sådan vurdering. En beslutning om revision af handleplanen træffes så vidt muligt med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år.

Forud for hjemgivelse af et anbragt barn eller en anbragt ung skal kommunen revidere handleplanen og angive den videre indsats i forbindelse med hjemgivelsen. Det er fastsat i servicelovens § 68, stk. 10, 1. pkt.

Formålet med at revidere handleplanen forud for en hjemgivelse er at sikre, at børn og unge ikke hjemgives, før der er taget stilling til det videre forløb, og at der er planlagt tiltag, som barnet eller den unge kan komme hjem til. En revision af handleplanen betyder således, at der bliver lagt en plan for bl.a. skolegang, eventuelle fritidsaktiviteter og andre tiltag, der skal støtte barnet, den unge eller familien i tiden efter hjemgivelsen.

Handleplanen skal så vidt muligt revideres i samarbejde med barnet eller den unge og forældremyndighedsindehaveren. Jeg henviser til pkt. 226 og 493 i vejledning nr. 9142 af 26. februar 2019 om indsatser og særlig støtte til børn og unge og deres familier.

4.2. Handleplaner i de konkrete sager

4.2.1. Det fremgår af de modtagne sagsakter vedrørende **A**, at der blev truffet afgørelse om hjemgivelse den 6. februar 2019 med virkning fra den 15. februar 2019. Kommunen har i sin udtalelse anført, at handleplanen først blev udarbejdet efter hjemgivelsen, fordi samarbejdet med den unge var svært. Kommunen har herudover oplyst, at den unge efterfølgende selv var med til at udarbejde målene.

Det fremgår af akterne, at der blev holdt et såkaldt opstartsmøde den 12. marts 2019, hvor A deltog og var med til at fastsætte nærmere bestemte mål for den fremadrettede indsats. Det fremgår af mødereferatet, at der efterfølgende skulle udarbejdes og sendes en handleplan. Langeland Kommune har i forbindelse med min undersøgelse telefonisk oplyst, at der ikke ses at være udarbejdet en handleplan i forlængelse af opstartsmødet.

Ifølge de modtagne sagsakter vedrørende **B** blev der truffet afgørelse om hjemgivelse den 14. marts 2019. Kommunen har i sin udtalelse anført, at der ikke blev udarbejdet en handleplan i forbindelse med hjemgivelsen, "idet der ikke [kunne] gives samtykke til videre foranstaltninger", men at det lykkedes at motivere den unge til et efterskoleophold i april 2019, og at der i den forbindelse blev udarbejdet en handleplan.

Det fremgår af akterne, at det i forbindelse med en børnesamtale den 18. marts 2019 blev aftalt, at B skulle på efterskole, og at der den 23. april 2019 blev udarbejdet en handleplan i forbindelse med efterskoleopholdet.

Vedrørende **C** fremgår det af de modtagne sagsakter, at der blev truffet afgørelse om hjemgivelse den 12. april 2019. Kommunen har i sin udtalelse anført, at der ikke er udarbejdet en egentlig handleplan i forbindelse med hjemgivelsen, men at der den 23. april 2019 er fremsendt en tværkommunal underretning til den nye bopælskommune med forslag til videre foranstaltninger. Jeg har efterfølgende modtaget den pågældende underretning. Det fremgår heraf, at kommunen vurderede, at C efter hjemgivelsen fremadrettet havde behov for støtte, evt. i form af en støttekontaktperson. Endvidere fremgår der fem forskellige mål for den unge, bl.a. at hun skulle styrkes i sit selvværd og sin selvtillid.

4.2.2. På baggrund af oplysningerne ovenfor må jeg lægge til grund, at Langeland Kommune i ingen af de tre sager forud for hjemgivelsen udarbejdede eller reviderede en handleplan med angivelse af den videre indsats i forbindelse med hjemgivelsen.

5. Børnesamtaler

5.1. Retsgrundlaget

Efter servicelovens § 46, stk. 3, skal barnet eller den unges synspunkter altid inddrages med passende vægt i overensstemmelse med alder og modenhed i forbindelse med afgørelser om særlig støtte til børn og unge.

Inden en kommune træffer afgørelse om bl.a. ophør af en anbringelse uden for hjemmet (servicelovens § 68), skal der finde en samtale sted med barnet eller den unge herom. Det fremgår af servicelovens § 48.

Det følger endvidere af bestemmelsen i § 48, at samtalen kan undlades, hvis der umiddelbart forinden er gennemført en samtale med barnet eller den unge ved gennemførelse af en børnefaglig undersøgelse. Samtalen kan desuden undlades, i det omfang barnets modenhed eller sagens karakter i afgørende grad taler imod samtalens gennemførelse. Kan samtalen ikke gennemføres, skal barnets holdning til den påtænkte afgørelse søges tilvejebragt.

Af vejledning nr. 9142 af 26. februar 2019 om indsatser og særlig støtte til børn og unge og deres familier fremgår bl.a. følgende:

146. Formålet med samtalen med barnet eller den unge er for det første, at den myndighed, som skal træffe afgørelse i sagen – typisk kommunen – får et førstehåndskendskab til det barn eller den unge, som sagen drejer sig om. Der kan således gå væsentlige oplysninger tabt, hvis sagsbehandleren ikke selv taler med barnet eller den unge. For det andet er det vigtigt, at der bliver taget hensyn til barnets eller den unges egen opfattelse af situationen. Samtalen skal derfor klarlægge barnets eller den unges egen holdning til den påtænkte afgørelse.

...

147. Samtalen med barnet eller den unge skal ske på en kvalificeret og respektfuld måde. Det er centralt, at kommunen gør sig tilstrækkelige anstrengelser for at finde frem til barnets eller den unges egen mening i sagen, og derfor skal mødet foregå så afslappet, roligt og så tillidsvækkende som overhovedet muligt.

Særligt for mindre børn skal samtalen foregå på en måde, der er afpasset barnets alder, modenhed og sagens art. Det er vigtigt, at barnet ikke sættes i situationer, som det ikke kan overskue og ikke har forudsætninger for at tage stilling til.

...

155. Barnets eller den unges opfattelse skal jf. servicelovens § 46, stk. 3, tillægges passende vægt. Dette betyder, at barnets eller den unges opfattelse bør tillægges betydning i den samlede vurdering af, hvilken afgørelse der skal træffes. (...)

Samtalen skal ikke kun dreje sig om, hvordan et barn eller en ung har det generelt, men skal også konkret omhandle barnets eller den unges holdning til f.eks. et samværs omfang eller en påtænkt foranstaltning.

...

156. Udgangspunktet er, at myndigheden har pligt til at afholde en samtale med alle børn og unge uanset deres alder. Samtalen kan dog undlades, hvis der umiddelbart forinden er gennemført en samtale med barnet eller den unge ved gennemførelse af en børnefaglig undersøgelse, jf. servicelovens § 50. (...)

...

157. Der kan forekomme situationer, hvor det af hensyn til barnet ikke er hensigtsmæssigt at gennemføre samtalen. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis en samtale vil stille barnet i en meget presset situation. I disse sager skal der foretages en konkret vurdering af, om hensynet til barnet eller den unge i afgørende grad taler imod, at barnet eller den unge høres eller inddrages. Der skal ved denne vurdering ikke tages udgangspunkt i, hvorvidt "det nytter noget" at høre barnet eller den unge, men alene i om barnets situation tilsiger, at høring og inddragelse bør undlades.

Barnet eller den unge har naturligvis ret til at afslå at udtale sig. Hvis barnet eller den unge ikke ønsker at udtale sig, vil oplysninger herom opfylde lovens krav om, at der skal finde en samtale sted.

Såfremt der ikke gennemføres en samtale med barnet eller den unge, skal dette fremgå af sagen med en konkret begrundelse for, hvorfor samtalen ikke har fundet sted. Samtidig bør myndigheden forsøge at afdække barnets eller den unges holdning til den påtænkte foranstaltning på anden vis. Dette kan f.eks. ske ved at tale med personer i barnets eller den unges netværk, som barnet eller den unge har en fortrolighed med eller ved at der ses på tidligere oplysninger i sagen.

...

158. (...)

Hvis der ikke gennemføres en samtale med barnet eller den unge, lægger Ankestyrelsen vægt på, om der foreligger en konkret begrundelse for, hvorfor samtalen ikke er gennemført. Samtalen kan undlades, hvis en samtale vil stille barnet i en meget presset situation, eller hvis barnets modenhed og forudsætninger eller sagens karakter taler afgørende imod en samtale. I disse sager skal der foretages en konkret vurdering af, om hensynet til barnet (f.eks. i forhold til barnets alder, funktionsniveau eller andet) i afgørende grad taler imod, at barnet høres eller inddrages.

Ankestyrelsen har derudover påpeget, at det følger af den almindelige notatpligt, at der skal udarbejdes et særskilt notat om samtalen. Dette notat skal bl.a. indeholde oplysninger om tidspunktet for og indholdet af samtalen. Ankestyrelsen lægger således vægt på, at der i sagen foreligger dokumentation for, at der er blevet afholdt en egentlig samtale med barnet eller den unge før en afgørelse træffes, og at der ikke blot henvises til, at der løbende har været ført samtaler med barnet eller den unge. (...)"

5.2. Børnesamtaler i de konkrete sager

5.2.1. Ved sin afgørelse af 6. februar 2019 besluttede Langeland Kommune at hjemgive **A** den 15. februar 2019. Ifølge kommunens udtalelse blev der forsøgt afholdt ungesamtaler med A før afgørelsen om hjemgivelse. Blandt de modtagne akter foreligger der notat fra børnesamtaler den 18. januar og 4. februar 2019. Det fremgår af notatet fra børnesamtalen den 18. januar 2019, at A de sidste uger havde opholdt sig hos sin mor, og at formålet med samtalen var at få afdækket, hvorfor hun ikke opholdt sig på sit anbringelsessted, og drøfte en "anden relevant foranstaltning". Under samtalen blev A spurgt, hvordan hun ville have det med at flytte hjem til sin far, og hun svarede, at hun hellere ville være på anbringelsesstedet. Samtalen blev afsluttet, da A blev vred og forlod mødet. Af notatet fra samtalen den 4. februar 2019 fremgår det bl.a., at samtalen blev afholdt med henblik på at fortælle A, at det var blevet besluttet, at hun skulle hjemgives.

Henset til det angivne formål med børnesamtalen den 18. januar 2019 lægger jeg trods samtals forløb til grund, at der er (forsøgt) afholdt en børnesamtale om ophør af anbringelsen og evt. hjemgivelse forud for afgørelsen herom.

5.2.2. Ifølge kommunens udtalelse blev **B** hjemgivet den 14. marts 2019, og der blev afholdt flere samtaler med hende. Blandt de modtagne sagsakter foreligger der imidlertid kun et notat fra en børnesamtale afholdt med B og hendes mor den 18. marts 2019, der vedrørte "hjemsendelse" og den unges fremtid. Det fremgår af notatet bl.a., at B og hendes mor blev orienteret om baggrunden for afgørelsen om hjemgivelse, og at det blev aftalt, at der skulle afholdes et møde med henblik på at finde en egnet efterskole eller ungdomsskole.

På baggrund af de modtagne sagsakter må jeg lægge til grund, at der alene blev afholdt en børnesamtale med B den 18. marts 2019, dvs. efter hjemgivelsen, og at samtalen ifølge notatet havde til formål – ud over en drøftelse af B's fremtid – at orientere om baggrunden for den allerede trufne afgørelse om hjemgivelse.

5.2.3. **C** blev hjemgivet den 15. april 2019. Ifølge kommunens udtalelse til mig blev der afholdt to børnesamtaler med C i forbindelse med hendes hjemgivelse. Af kommunens afgørelse af 15. april 2019 om hjemgivelse (stilet til C's mor) og afgørelse af 24. april 2019 (stilet til C) fremgår det, at der blev afholdt en ungesamtale den 9. april 2019, og at der forud for ungesamtalen blev afholdt samtaler med C både den 22. og 27. marts 2019. Det fremgår endvidere, at samtalerne blev afholdt, fordi C ikke ønskede at opholde sig på sit anbringelsessted. Langeland Kommune har efterfølgende telefonisk oplyst, at det ikke kunne ses på sagen, at der skulle være afholdt

børnesamtale med C den 27. marts 2019, selv om dette fremgår af afgørelsen.

Af et notat fra samtalen den 22. marts 2019 fremgår det bl.a., at C ikke ønskede at være på sit anbringelsessted, og at hun ville bo på gaden eller hos en ven. Det fremgår endvidere, at hun af sagsbehandleren fik oplyst, at hun enten skulle hjem til sin mor eller tilbage på anbringelsesstedet, og at det blev aftalt, at hun skulle opholde sig hos sin mor i 1-2 uger. Af et notat fra samtalen den 9. april 2019 fremgår det bl.a., at C ønskede at opholde sig i længere tid hos sin mor, og at en eventuel hjemgivelse og mulig optagelse på en produktionsskole blev drøftet.

På baggrund af oplysningerne lægger jeg til grund, at der blev afholdt en børnesamtale om hjemgivelse med C forud for hjemgivelsen.

5.2.4. På baggrund af det anførte ovenfor ses Langeland Kommune således at have afholdt børnesamtale om den forestående hjemgivelse med to ud af de tre unge, inden kommunen traf afgørelse herom.

6. Afgørelsernes meddelelse, begrundelse og klagevejledning

6.1. Retsgrundlaget

6.1.1. Meddelelse – skriftlighed

Inden et anbragt barn eller en anbragt ung hjemgives, skal kommunen have truffet en afgørelse om hjemgivelse og om hjemgivelsesperiodens længde.

Afgørelsen skal meddeles til forældremyndighedsindehaveren og til barnet eller den unge, der er fyldt 12 år.

Forældremyndighedsindehaveren og barnet eller den unge, der er fyldt 12 år, kan indbringe kommunens afgørelse om hjemgivelse og hjemgivelsesperiode for Ankestyrelsen. Jeg henviser til pkt. 3.1 ovenfor.

Der er ikke nogen almindelig regel om, at forvaltningsafgørelser skal meddeles skriftligt. Dette følger bl.a. forudsætningsvis af reglerne i §§ 22-23 i forvaltningsloven (lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014 med senere ændringer), hvorefter der kan kræves en efterfølgende skriftlig begrundelse for mundtlige afgørelser.

Det følger imidlertid af god forvaltningsskik, at en mundtligt meddelt afgørelse, der er byrdefuld for adressaten, bør bekræftes skriftligt, og at særligt indgribende afgørelser efter omstændighederne bør meddeles

skriftligt. Jeg kan i den forbindelse henvise til Niels Fenger, Forvaltningsret (2018), s. 628 ff., Steen Bønsing, Almindelig Forvaltningsret, 4. udgave (2018), s. 232 ff., Karsten Revsbech mfl., Forvaltningsret, Sagsbehandling, 8. udgave (2019), s. 305 ff., og Niels Fenger, Forvaltningsloven med kommentarer (2013), s. 604 ff. – alle med henvisninger til ombudsmandspraksis.

Jeg henviser endvidere til [overblik #10 om begrundelse](#) (særligt pkt. 4 om begrundelse af mundtlige afgørelser) i Myndighedsguiden på ombudsmandens hjemmeside.

Jeg har tidligere udtalt, at spørgsmålet om hjemgivelse er af så stor betydning for et barns eller en ungs tilværelse og muligheder, at det er bedst stemmende med god forvaltningssskik, at barnet eller den unge, der er over 12 år, modtager en skriftlig afgørelse, eller at afgørelsen meget hurtigt efter bekræftes skriftligt over for barnet eller den unge. Jeg henviser til [FOB 2018-33](#) (på ombudsmandens hjemmeside).

6.1.2. Begrundelse og klagevejledning

6.1.2.1. Efter forvaltningslovens § 22 skal en afgørelse, der meddeles skriftligt, være ledsaget af en begrundelse, medmindre afgørelsen giver den pågældende part fuldt ud medhold.

Den, der har fået en afgørelse meddelt mundtligt, kan forlange at få en skriftlig begrundelse for afgørelsen, medmindre afgørelsen fuldt ud giver den pågældende part medhold, jf. forvaltningslovens § 23, stk. 1.

Efter forvaltningslovens § 24, stk. 1 og 2, skal begrundelsen indeholde en henvisning til de retsregler, som afgørelsen er truffet efter, en kort redegørelse vedrørende sagens faktiske omstændigheder, som er tillagt væsentlig betydning for afgørelsen, og – ved skønsmæssige afgørelser – en angivelse af de hovedhensyn, der har været bestemmende for skønssudøvelsen. Begrundelsen skal fremtræde som en forklaring på, hvorfor afgørelsen har fået det indhold, den har. Begrundelsen kan desuden hjælpe borgeren til bedre at forstå afgørelsen og give grundlag for at tage stilling til, om afgørelsen skal påklages. Samtidig medvirker kravet om begrundelse til at sikre, at afgørelsen er rigtig, og at grundlaget for afgørelsen er sagligt og fyldestgørende.

Jeg henviser til [overblik #10 om begrundelse](#) i Myndighedsguiden på ombudsmandens hjemmeside.

6.1.2.2. Efter forvaltningslovens § 25 skal skriftlige afgørelser, der ikke giver borgeren fuldt ud medhold, og som kan påklages til anden forvaltningsmyndighed, være ledsaget af en vejledning om klageadgang med

angivelse af klageinstans og oplysning om fremgangsmåden ved indgivelse af klage, herunder om eventuel tidsfrist.

Pligten til at give klagevejledning efter § 25 gælder kun afgørelser, der meddeles skriftligt. Imidlertid medfører den almindelige vejledningspligt efter forvaltningslovens § 7 og principperne om god forvaltningsskik, at myndigheden efter omstændighederne også bør give klagevejledning, når en forvaltningsafgørelse meddeles mundtligt. Jeg henviser til Niels Fenger, Forvaltningsloven med kommentarer (2013), s. 664.

Jeg henviser endvidere til [overblik #5 om vejledning](#) (særligt pkt. 6 om klagevejledning) i Myndighedsguiden på ombudsmandens hjemmeside.

6.1.2.3. Inden et anbragt barn eller en anbragt ung hjemgives, skal kommunen som nævnt have truffet en afgørelse om hjemgivelse og om hjemgivelsesperiodens længde, og afgørelsen skal meddeles til forældremyndighedsindehaveren og til barnet eller den unge, der er fyldt 12 år.

Forældremyndighedsindehaveren og barnet eller den unge, der er fyldt 12 år, kan indbringe kommunens afgørelse om hjemgivelse og hjemgivelsesperiode for Ankestyrelsen. Jeg henviser til pkt. 3.1 ovenfor.

Som det fremgår af pkt. 6.1.1 ovenfor, er det min opfattelse, at spørgsmålet om hjemgivelse er af så stor betydning for barnets eller den unges tilværelse og muligheder, at barnet eller den unge, der er over 12 år, bør modtage en skriftlig afgørelse, eller at afgørelsen meget hurtigt efter bekræftes skriftligt over for barnet eller den unge.

En afgørelse, der meddeles skriftligt, skal indeholde en begrundelse og en klagevejledning, medmindre afgørelsen giver den pågældende borger fuldt ud medhold, jf. pkt. 6.1.2.1 og 6.1.2.2 ovenfor

Jeg har tidligere udtalt, at også i tilfælde, hvor et anbragt barn eller en anbragt ung selv giver udtryk for et ønske om hjemgivelse, mener jeg, at der er grund til at være meget tilbageholdende med at konkludere, at en afgørelse om hjemgivelse giver barnet eller den unge fuldt ud medhold. Ud over barnets eller den unges alder og modenhed bør et ønske om hjemgivelse efter min opfattelse nemlig også vurderes i lyset af, at barnet eller den unge kan befinde sig i en loyalitetskonflikt mellem forholdet til forældrene og et eventuelt ønske hos den pågældende selv om fortsat anbringelse. Dertil kommer, at barnet eller den unge kan have meget vanskeligt ved umiddelbart at overskue konsekvensen af en afgørelse om hjemgivelse, herunder at have overblik over eventuelle alternativer til

hjemgivelse eller over den støtte og de initiativer, som en hjemgivelse kan eller bør være forbundet med.

En afgørelse om hjemgivelse skal indeholde oplysninger om, hvorfor det vurderes, at anbringelsen skal bringes til ophør. Heri indgår oplysninger om, hvordan barnets eller den unges trivsel og udvikling fremover i det væsentlige vil kunne varetages af forældremyndighedsindehaveren, f.eks. med bevilling af støtteforanstaltninger mv., jf. Ankestyrelsens principafgørelse nr. 76-16 om hjemgivelse.

Hvis barnet eller den unge modtager en skriftlig, begrundet afgørelse om hjemgivelse sammen med en klagevejledning, vil det give barnet eller den unge den bedste mulighed for at forstå afgørelsens konsekvenser og det bedste grundlag for f.eks. at drøfte sagen med sit netværk og rådgivere, herunder også for at vurdere, om han eller hun bør udnytte sin klageret, jf. servicelovens § 167, stk. 1, nr. 3.

Jeg henviser til [FOB 2018-33](#) (på ombudsmandens hjemmeside).

6.2. Afgørelsernes meddelelse, begrundelse og klagevejledning i de konkrete sager

6.2.1. A, B og C var alle over 12 år, da Langeland Kommune traf afgørelse om hjemgivelse. De havde derfor krav på at få meddelelse om afgørelsen og ret til at klage over afgørelsen til Ankestyrelsen, jf. servicelovens § 167, stk. 1, nr. 3.

Det fremgår af Langeland Kommunes udtalelse til mig og af de sagsakter, jeg har modtaget i sagerne vedrørende **A** og **B**, at de unge og deres forældremyndighedsindehavere blev meddelt afgørelsen om hjemgivelse skriftligt med en begrundelse og en klagevejledning.

Endvidere fremgår det af Langeland Kommunes udtalelse, at forældremyndighedsindehaveren for **C** modtog en skriftlig afgørelse om hjemgivelse med klagevejledning. Efterfølgende har kommunen tillige sendt mig en afgørelse, der er meddelt skriftligt med klagevejledning til C.

På den baggrund lægger jeg til grund, at alle tre unge (og forældremyndighedsindehaverne) har fået meddelt en skriftlig afgørelse om hjemgivelsen med klagevejledning.

6.2.2. Af afgørelsen af 6. februar 2019 om hjemgivelse af **A** fremgår det bl.a., at hun havde givet udtryk for, at hun ikke ønskede at være på sit anbringelsessted, at anbringelsesstedet uden held havde forsøgt at samarbejde med hende i forhold til formålene med anbringelsen, og at

Langeland Kommune på den baggrund vurderede, at foranstaltningen ikke længere opfyldte sit formål.

Af afgørelsen af 14. marts 2019 om hjemgivelse af **B** fremgår det, at hun ikke "siden efteråret" havde tilbragt tid på sit anbringelsessted, og at kommunen derfor skønnede, at det ikke var muligt at opnå de mål, som var aftalt i handleplanen, der lå til grund for anbringelsen. Endvidere fremgår det, at kommunen på den baggrund vurderede, at foranstaltningen ikke længere opfyldte sit formål.

Af afgørelsen af 15. april 2019 om hjemgivelse af **C** (meddelt hende den 24. april 2019) fremgår det bl.a., at hun havde givet udtryk for, at hun ikke ønskede at være på anbringelsesstedet, men at hun ville bo hos sin mor. Det fremgår endvidere, at anbringelsesstedet havde forsøgt at samarbejde med hende i forhold til formålene med anbringelsen, hvilket ikke havde kunnet lade sig gøre. På den baggrund vurderede kommunen, at anbringelsen måtte ophøre, da foranstaltningen ikke længere tjente sit formål.

Som det fremgår, var afgørelserne om hjemgivelse i alle tre sager begrundet med bl.a., at anbringelsen ikke længere tjente sit formål. Kommunen har i sin udtalelse i den forbindelse anført, at der i alle tre sager var tale om unge, der ikke længere ønskede eller ville samarbejde om eller samtykke til videre anbringelse, og at de alle tre "var gået" fra anbringelsesstedet og ikke kunne motiveres til at forblive anbragt.

Uanset det anførte af kommunen fremgår det ikke af afgørelsernes begrundelse, at kommunen havde vurderet, at anbringelsesgrundlaget ikke længere eksisterede. Der er således ikke oplyst om forhold, der belyser, at der ikke længere var behov for en anbringelse. Endvidere fremgår det ikke, hvordan de unges trivsel og udvikling fremover i det væsentlige kunne varetages af forældremyndighedsindehaveren, f.eks. med bevilling af støtteforanstaltninger mv. Jeg henviser til omtalen af Ankestyrelsens principafgørelse nr. 76-16 i pkt. 3.1 ovenfor.

På den baggrund er det min opfattelse, at ingen af afgørelserne indeholdt en tilstrækkelig begrundelse for at hjemgive de unge.

7. Langeland Kommunes generelle sagsbehandling i sager om hjemgivelse

I mit brev af 11. marts 2020 bad jeg Langeland Kommune om generelt at redegøre for sin sagsbehandling i sager om hjemgivelse, herunder hvordan det sikres, at sagerne bliver behandlet i overensstemmelse med

lovgivningen. Jeg bad endvidere om at modtage kommunens eventuelle retningslinjer for sagsbehandlingen af disse sager.

Kommunen har i sin udtalelse anført bl.a., at retningslinjerne er, at en beslutning om hjemgivelse i en given sag skal drøftes på det ugentlige teammøde med deltagelse af ledelse/koordinator. Ifølge kommunen kontrolleres det, at lovgivningen overholdes i den enkelte sag, ved en sagsgennemgang hvert kvartal af en faglig koordinator. Endvidere har sagsbehandleren adgang til faglig sparring ud over de planlagte teammøder. DUBU (it-system, der bruges i sager vedrørende udsatte børn og unge) understøtter sagsgangene og de lovgivningsmæssige skridt i sagsbehandlingen.

Der fremgår ikke af kommunens udtalelse yderligere om kommunens generelle sagsbehandling i sager om hjemgivelse, eller om der er udarbejdet skriftlige retningslinjer til sagsbehandlerne, der benyttes under sagernes behandling til sikring af, at kravene i lovgivningen overholdes. Det fremgår heller ikke nærmere, hvorledes DUBU understøtter sagsgangene.

8. Opsamling og afsluttende bemærkninger

På baggrund af min gennemgang af Langeland Kommunes udtalelse, de akter, som jeg har modtaget, og de telefoniske oplysninger, jeg har indhentet fra de tre sager om hjemgivelse, er det min opfattelse, at de fejl, som kommunen har begået i sagerne, jf. pkt. 3-6 ovenfor, indebærer, at kommunens sagsbehandling samlet set har været meget beklagelig.

Det skyldes følgende forhold:

- Langeland Kommune har i ingen af de tre sager forud for hjemgivelsen revideret de unges handleplaner og angivet den videre indsats i forbindelse med hjemgivelsen.
- Kommunen ses i en af sagerne ikke at have afholdt børnesamtale om hjemgivelsen med den unge, inden kommunen traf afgørelse om at hjemgive den pågældende.
- Kommunen ses ikke i nogen af de tre sager at have begrundet afgørelserne om hjemgivelse tilstrækkeligt over for de unge (og forældremyndighedsindehaverne).

Jeg har gjort Langeland Kommune bekendt med min opfattelse.

Anbragte børn og unge er ofte sårbare. Ofte har de ikke den samme støtte fra forældre og familie som andre børn og unge. De kan have interesser, der strider imod forældrenes, og de kan befinde sig i en loyalitetskonflikt.

REDEGØRELSE

Derfor er det meget vigtigt, at myndighederne behandler deres sager i overensstemmelse med lovgivningen og sikrer, at de tillægges de særlige rettigheder, der følger heraf.

Det gælder bl.a. retten til at få en revideret handleplan inden hjemgivelse, retten til at blive inddraget ved børnesamtaler og retten til (når de er over 12 år) at få meddelt en afgørelse om hjemgivelse, der bør være skriftlig – eller meget hurtigt efter bekræftes skriftligt over for barnet eller den unge – og i overensstemmelse med forvaltningslovens §§ 22-25 ledsaget af en begrundelse og en klagevejledning.

Min gennemgang af de tre sager om hjemgivelse fra 2019 samt de summariske oplysninger om kommunens generelle sagsbehandling og retningslinjer i disse sager kan efter min opfattelse give anledning til en vis bekymring i forhold til Langeland Kommunes behandling af sager om hjemgivelse.

På den baggrund beder jeg kommunen om inden 6 uger fra datoen for dette brev at underrette mig om, hvorledes kommunen fremover vil sikre sig, at hjemgivelsessager bliver behandlet i overensstemmelse med lovgivningen og det, som jeg har anført i min redegørelse.

Niels Fenger

Sagsfremstilling

Den 24. april 2019 skrev ombudsmanden til Langeland Kommune og bad om en række oplysninger vedrørende kommunens hjemgivelse af anbragte børn i forbindelse med en spareplan. Om baggrunden herfor henvises til pkt. 2 i min udtalelse ovenfor.

Ombudsmanden bad – med henvisning til § 17, stk. 2, i lov om Folketingets Ombudsmand (lovbekendtgørelse nr. 349 af 22. marts 2013) – Langeland Kommune om at modtage bl.a. en kopi af besparelsesplanen fra 2014. Ombudsmanden bad også om oversigter over de børn og unge, der siden 2014 var blevet hjemgivet til deres forældre eller hjemtaget til en af kommunens egne institutioner på baggrund af besparelsesplanen, og over de børn og unge, der efterfølgende var blevet anbragt igen eller flyttet.

Ombudsmanden modtog oplysningerne fra Langeland Kommune den 21. maj 2019.

I forlængelse heraf bad ombudsmanden den 3. juli 2019 Langeland Kommune om – som stikprøver – at modtage nærmere angivet materiale i tre ud af de seks sager om børn/unge, som ifølge kommunens oversigt var blevet hjemgivet og sidenhen anbragt igen. Ombudsmanden bad også om at modtage kommunens nye handle- og investeringsplan for det specialiserede socialområde, når den var blevet vedtaget.

Efter at have gennemgået materialet meddelte jeg ved et brev af 11. marts 2020 Langeland Kommune, at jeg ikke ville foretage yderligere i forhold til at undersøge spørgsmålet om en eventuel sammenhæng mellem kommunens besparelsesplan og de hjemgivelser, som kommunen foretog i besparelisesperioden.

I brevet skrev jeg endvidere bl.a. følgende:

”2. Langeland Kommunes sagsbehandling i hjemgivelsessager

2.1. Omfanget af materiale/oplysninger, som ombudsmanden har modtaget fra Langeland Kommune om stikprøve-sagerne

Ombudsmanden bad som anført Langeland Kommune om at sende nærmere angivet skriftligt materiale fra 3 ud af de 6 sager om børn og unge, der i besparelsesplanens periode først blev hjemgivet og sidenhen anbragt uden for hjemmet igen.

Ombudsmanden bad om at modtage følgende: Den oprindelige afgørelse om at anbringe barnet eller den unge, akterne i

hjemgivelsessagen, akterne i genanbringelsessagen og eventuelle efterfølgende afgørelser om ændret anbringelsessted.

Langeland Kommune har den 30. september 2019 besvaret ombudsmandens anmodning. Kommunen har i den forbindelse anført, at "[h]ermed fremsendes som anmodet, og i det omfang det har kunnet lade sig gøre, det materiale der er efterspurgt i tre konkrete sager." Kommunen oplyste samtidig, at 2 af sagerne var lukkede, mens barnet i den tredje sag fortsat var anbragt.

Jeg må konstatere, at Langeland Kommune – i lyset af, hvad ombudsmanden bad om i brevet af 3. juli 2019 – har sendt meget sparsomt materiale i de 3 sager.

2.2. Min gennemgang af oplysningerne i stikprøve-sagerne

Min gennemgang af det materiale og de oplysninger, som jeg har modtaget fra kommunen i de 3 stikprøve-sager, giver efter min opfattelse anledning til, at der kan rejses nogle spørgsmål i forhold til Langeland Kommunes sagsbehandling i sagerne.

Det fremgår således f.eks. ikke af det modtagne materiale, om der i alle sagerne er sket hjemgivelse under iagttagelse af de forvaltningsretlige krav om bl.a. meddelelse og begrundelse af afgørelser samt klagevejledning. Det fremgår heller ikke af det modtagne materiale, om handleplanerne i de konkrete sager blev revideret forud for hjemgivelserne (og genanbringelserne), og om der blev afholdt (egentlige) børnesamtaler med børnene forud for hjemgivelserne.

Jeg har på den baggrund fundet anledning til at anmode Langeland Kommune om en redegørelse og om yderligere materiale om kommunens behandling af sager om hjemgivelse, jf. nærmere nedenfor.

I lyset af, at hjemgivelserne i de 3 stikprøve-sager er sket i perioden 2014-2016, mener jeg, at det er mest hensigtsmæssigt, at min videre undersøgelse tager afsæt i nyere og mere aktuelle sager og oplysninger.

Jeg har derfor besluttet, at jeg ikke foretager mig mere i forhold til at undersøge de 3 stikprøve-sager nærmere. Jeg vil i stedet koncentrere min undersøgelse om Langeland Kommunes seneste sager om hjemgivelse fra 2019.

Jeg kan i den forbindelse til orientering oplyse, at ombudsmanden tidligere har behandlet en sag om en kommunes sagsbehandling i sager

om hjemgivelse af anbragte børn og unge. Sagen er offentliggjort på ombudsmandens hjemmeside som FOB 2018-33.

2.3. Min anmodning om en redegørelse og yderligere materiale

2.3.1. På min foranledning har Langeland Kommune den 21. februar 2020 sendt mig en oversigt, hvoraf det fremgår, at kommunen i 2019 i alt har hjemgivet 3 børn/unge. Der er ikke efterfølgende sket anbringelse igen i nogen af disse sager.

Jeg beder på den baggrund Langeland Kommune om at sende mig følgende materiale fra de 3 sager fra 2019, hvor der er sket hjemgivelse:

- den oprindelige afgørelse om at anbringe barnet eller den unge
- akterne i hjemgivelsessagen, herunder notat(er) fra børnesamtale(r), revideret handleplan og dokumentation for afgørelsen om hjemgivelse.

Jeg beder endvidere om, at Langeland Kommune i udtalelsen til mig oplyser følgende vedrørende de 3 sager:

- Hvornår barnet/den unge er hjemgivet
- Hvornår afgørelsen om hjemgivelse er truffet
- Hvornår og til hvem afgørelsen er meddelt, og om meddelelsen af afgørelsen er sket skriftligt
- Om afgørelsen er ledsaget af en begrundelse og klagevejledning
- Om handleplanen er revideret forud for hjemgivelsen, herunder om den videre indsats i forbindelse med hjemgivelsen er angivet i handleplanen
- Om der er afholdt børnesamtale om hjemgivelsen med barnet/den unge, inden kommunen traf afgørelse om hjemgivelse, herunder om der er udarbejdet særskilt notat om børnesamtalen
- Om kommunen – såfremt nogle af sagerne vedrører børn/unge, der har været anbragt uden for hjemmet uden samtykke – har orienteret børn og unge-udvalget i overensstemmelse med servicelovens § 68, stk. 6, 1. pkt., i forbindelse med hjemgivelsen.

Jeg beder Langeland Kommune om i sin udtalelse at angive, hvilke dokumenter/oplysninger fra sagsakterne der ligger til grund for kommunens besvarelse af de enkelte punkter ovenfor.

2.3.2. I lyset af det, som jeg har anført ovenfor under pkt. 2.2, beder jeg endvidere Langeland Kommune om i sin udtalelse at redegøre generelt for kommunens sagsbehandling i sager om hjemgivelse, herunder hvordan det sikres, at sagerne bliver behandlet i overensstemmelse med lovgivningen.

Jeg beder i den forbindelse også om at modtage kommunens eventuelle retningslinjer for sagsbehandlingen af disse sager.

Desuden beder jeg kommunen om at forholde sig til, om lovgivningen og eventuelle retningslinjer for sagsbehandlingen har været overholdt i de nævnte sager under pkt. 2.3.1.”

Den 16. april 2020 udtalte Langeland Kommune bl.a. følgende:

”Folketingets Ombudsmand har i skrivelse af 11.3.2020 anmodet om en redegørelse på 3 unge der er hjemgivet fra anbringelsessteder i 2019. Baggrunden herfor er at der har været fremsendt 3 stikprøve-sager, hvilke har givet anledning til at undersøge yderligere tre sager. Disse tre sager, er de tre hjemgivelser der er sket i 2019 i Langeland Kommune, hvilket er oplyst i skrivelse af 21/2.2020.

Det drejer sig om.

B, A og C.

Sagerne vil blive beskrevet en ad gangen ud fra de kriterier der fremgår af ombudsmandens skrivelse af 11.3.2020 jf. pkt. 2.3. samt pkt. 2.3.1. – Det gør sig gældende i alle tre sager at der er tale unge.

B.:

2.3:

Afgørelse om anbringelse:

B, 15 (...) år bliver den 30.07.18 akutanbragt (med samtykke) i anbringelsessted (...), da hun ifølge telefonisk underretning fra Politiet samme dato (§ 153, stk. nr.1- rød), (bilag 1) er gået amok i hjemmet (hos mor) og har truet med at begå selvmord (...). Efter udredning på OUH psyk. samme dag, (bilag 2) vurderes B ikke at være selvmords-truet, men B's mor D ønsker ikke B hjem, da hun er bange for, om B igen kan gå amok i hjemmet. Det besluttes derfor at anbringe B akut på (anbringelsesstedet).

Der er den 30.08.18 i Dubu noteret administrativ afgørelse af anbringelse af den unge, som den 30.07.18 er akutanbragt på baggrund af underretning samme dato

Akterne i hjemgivelsessagen:

Der vedlægges bilag fra møder afholdt med deltagelse af B og mor/ forældremyndighedsindehaver D. Herunder også børnesamtaler med B

og afgørelse om hjemgivelse. Der er ikke udarbejdet handleplan ifbm. hjemgivelse da B ikke ønsker foranstaltninger.

Dog lykkedes det i april 2019, at motivere B til at komme på efterskole (...). Der ydes økonomisk støtte hertil, og der er udarbejdet handleplan herpå.

2.3.1:

Hvornår er barnet hjemgivet:

B er kun sporadisk og stopper med at opholde sig på (anbringelsesstedet) i efteråret 2019.

Hvornår er afgørelsen truffet:

B hjemgives ved afgørelse d. 14/3-2019/ DUBU dato 21/3-2019. B har da i en længere periode ikke opholdt sig på (anbringelsesstedet), og vil ikke samarbejde om foranstaltninger.

Hvem er afgørelsen meddelt:

Afgørelsen træffes i overensstemmelse med B og forældremyndighedsindehaver D. Den indeholder begrundelse og klagevejledning. Der afholdes endvidere møde og børnesamtale på baggrund af afgørelsen, og med henblik på videre støtte.

Er handleplan revideret:

Der udarbejdes ikke handleplan i forbindelse med hjemgivelse, idet der ikke kan gives samtykke til videre foranstaltninger. Som nævnt lykkedes det dog at motivere til efterskoleophold i april 2019, og der udarbejdes i den forbindelse handleplan.

Er der holdt børnesamtale:

Der er afholdt flere samtaler med B ligesom hun har deltaget på møder (grundet hendes alder)

Orientering til udvalget jf. §68. stk.6.1.: ikke relevant, idet der har været samtykke

Bilag 1-10, er de dokumenter der ligger til grund for besvarelsen.

1. Underretning politi
2. Underretning OUH
3. Underretning (...)
4. Netværksmøde
5. opfølgingsmøde, (anbringelsesstedet)
6. Underretning (...)
7. Underretning OUH

8. Underretning Regionsklinikken Langeland Kommune
9. Børnesamtale, hjemgivelse
10. Hjemgivelsesafgørelse

A:

2.3:

Afgørelse om anbringelse:

A anbringes d.25/4-2017, dog er afgørelsen først dateret d. 15/11-2017. A er da 16 år gammel. Anbringelsesgrundlaget er mistrivsel, at A er i eskalerende misbrug og har haft et selvmordsforsøg. A ønsker ikke at bo hjemme, og forældrene vurderes ikke at have kompetencer til at bringe hende i trivsel.

Akterne i hjemgivelsessagen:

Det fremgår af sagens akter at A i december 2018, ikke længere opholder sig på sit anbringelsessted. Det fremgår af samtaler med A er hun er træt af at være der. Det vurderes af opholdsstedet at A ikke er udvikling og ikke samarbejder, således er det formålsløst at opretholde anbringelsen.

Følgende akter indgår; notat fra statusmøde, ungesamtaler, henvendelse til forældrene, Revideret handleplan og afgørelsen om hjemgivelse.

2.3.1:

Hvornår barnet/den unge er hjemgivet:

A blev hjemgivet d. 15.02.2019.

Hvornår afgørelsen om hjemgivelse er truffet:

Afgørelsen blev truffet d. 04.02.2019.

Hvornår og til hvem afgørelsen er meddelt, og om meddelelsen af afgørelsen er sket skriftligt:

Afgørelsen er sendt skriftligt til både A og far d. 06.02.2019 – med klagevejledning. Mor havde ingen forældremyndighed, så hun fik tilsendt et brev med orientering – begge forældre blev orienteret pr. telefon d. 04.02.2019.

Er afgørelsen ledsaget af en begrundelse og klagevejledning:

Ja, sagens bilag 3.

Er handleplanen revideret forud for hjemgivelsen, herunder om den videre indsats i forbindelse med hjemgivelsen er angivet i handleplanen:

Handleplanen blev først udarbejdet efter hjemgivelsen, da samarbejdet med A var svært. A var selv med til at udarbejde målene efterfølgende.

Er der afholdt børne(unge)samtale om hjemgivelsen med barnet/den unge:

Der blev forsøgt afholdt ungesamtaler med A, før afgørelsen om hjemgivelsen – se bilag 2

Orientering til udvalget jf. §68. stk.6.1.: ikke relevant, A var anbragt med samtykke.

Bilag 1-4, er de dokumenter der ligger til grund for besvarelsen.

1. Afgørelse på anbringelse
2. statusmøde, ungesamtaler, henvendelse til forældre
3. Afgørelse på hjemgivelse
4. revideret plan.

C:

2.3:

Afgørelse om anbringelse:

C anbringes i november 2013, hun er da 11 år gammel.

Anbringelsesgrundlaget er mistro til C og manglende forældreressourcer ved C's mor E. – forud for anbringelsen har der været langvarig forebyggende familiebehandling.

- Der er ikke truffet en egentlig afgørelse. Det fremgår at sagen har været behandlet på visitationsudvalgsmøde d. 19/8-2013.

Akterne i hjemgivelsessagen:

C giver ved møde d. 22.03.2019 udtryk for, at hun ikke længere vil være på (anbringelsesstedet). Det aftales, at C kan være ved sin mor nogle uger.

Næste aktivitet, er fra d. 09.04.2019 hvor der afholdes børnesamtale med C, på hendes værelse på (anbringelsesstedet), alt imens C er ved at pakke sit værelse ned. Der tales med C om muligheden for en hjemgivelsesperiode, men dette ønsker C ikke, og hun orienteres om, at hun ikke kan tvinges til at blive der.

12.04.2019 afholdes der møde med forældrene, hvor de orienteres om, at der sker hjemgivelse, og at adressen flyttes fra d. 15.04.2019

Der sendes afgørelse ud omkring hjemgivelse d. 12.04.2019. akterne består således af notater, ungesamtale, mødenotat, afgørelse om hjemgivelse og mellemkommunal underretning, med beskrivelse af fortsat støttebehov/ forslag til videre foranstaltning.

Hvornår barnet/den unge er hjemgivet:

C hjemgives d. 15/4-2019.

Hvornår afgørelsen om hjemgivelse er truffet:

Afgørelsen træffes d. 12/4-2019

Hvornår og til hvem afgørelsen er meddelt, og om meddelelsen af afgørelsen er sket skriftligt: Afgørelsen, med klagevejledning, er fremsendt til forældremyndighedsindehaver, E.

Er afgørelsen ledsaget af en begrundelse og klagevejledning: Ja, fremkommer af skrivelsen.

Er handleplanen revideret forud for hjemgivelsen, herunder om den videre indsats i forbindelse med hjemgivelsen er angivet i handleplanen:

Der er ikke udarbejdet en egentlig handleplan. Der er fremsendt tværkommunal underretning, til ny bopælskommune, med forslag til videre foranstaltning. Denne er bekræftet modtaget.

Er der afholdt børne(unge)samtale om hjemgivelsen med barnet/den unge: ja, der er afholdt to ungesamtaler med C i forbindelse med hendes ønske om hjemgivelse.

Orientering til udvalget jf. §68. stk.6.1.: ikke relevant, C var anbragt med samtykke.

Bilag 1-4, er de dokumenter der ligger til grund for besvarelsen.

1. Ungesamtale med C
2. Ungesamtale med C
3. møde med forældre
4. Afgørelse om hjemgivelse.

2.3.2.:

Der anmodes om en generel redegørelse for kommunens sagsbehandling i sager om hjemgivelse, herunder en beskrivelse af hvordan det sikres at gældende lovgivning overholdes.

- Det gør sig gældende i de tre beskrevne sager, at de alle omhandler unge, der ikke længere har ønsket/ villet samarbejde om eller samtykke til videre anbringelse. Ingen af sagerne har været anbringelser uden samtykke. Det har ikke været relevant at træffe afgørelse om hjemgivelsesperiode i sagerne, da de alle tre omhandler unge der er

gået fra opholdsstedet, og ikke har kunnet motiveres til at forblive anbragt.

Familieafdelingen, Langeland Kommune, har i de senere år gennemgået forandringer, omorganisering og tiltrængt opnormering. Retningslinjerne er at beslutning om hjemgivelse i en given sag skal drøftes på det ugentlige teammøde, med deltagelse af ledelse/ koordinator. For så vidt at lovgivningen overholdes i den enkelte sag, kontrolleres dette ved sagsgennemgang hvert kvartal af faglig koordinator. Sagsbehandler har endvidere adgang til faglig sparring udover de planlagte teammøder. Dubu understøtter sagsgangene, og de lovgivningsmæssige skridt i sagsbehandlingen.

Det gør sig gældende i alle de tre sager at der ikke rettidigt er udarbejdet en revideret § handleplan jf. § 68 Stk. 11. Dette har for to af sagerne vedkommende handlet om manglende vilje til at ville deltage i, eller modtage yderligere støtte.

Der mangler en egentlig afgørelse om anbringelse i C's sag fra 2013. I samme sag mangler en skriftlig afgørelse om hjemgivelse til den unge, dog er hun i ungesamtale gjort opmærksom på sine muligheder og rettigheder ved hjemgivelse.

Det vurderes at Lovgivningen i vidt omfang har været overholdt.”

Ved mail af 23. april 2020 har Langeland Kommune fremsendt sagsakter vedrørende de tre hjemgivelsessager.

Da der i sagen var henvist til flere bilag, som ikke var fremsendt, blev der den 30. juni 2020 rettet telefonisk henvendelse til Langeland Kommune med henblik på at få tilsendt de manglende sagsakter.

Kommunen oplyste, at det ikke kunne ses på sagen, at der skulle være afholdt en børnesamtale med C den 27. marts 2019, selvom det fremgår af afgørelsen af 12. april 2019 om hjemgivelse. Kommunen havde desuden ikke mulighed for at sende den tværkommunale underretning vedrørende C, som var blevet sendt til Faaborg-Midtfyn Kommune, men kommunen oplyste, at det af kommunens system fremgår, at underretningen blev sendt, og at Faaborg-Midtfyn Kommune havde kvitteret for modtagelsen. Se dog om underretningen nedenfor.

Kommunen oplyste også, at der ikke findes en handleplan for A, selvom det fremgår af et referat af en samtale den 12. marts 2019, at der ville blive udarbejdet og eftersendt en handleplan.

REDEGØRELSE

I forlængelse af samtalen fremsendte kommunen en kopi af afgørelsen af 6. februar 2019 om hjemgivelse af A, som var stilet til hende, samt en kopi af et mødereferat fra en forældresamtale den 12. februar 2019 med A's forældremyndighedsindehaver.

Den 17. august 2020 oplyste en medarbejder i Langeland Kommune telefonisk på min foranledning, at der var udarbejdet en handleplan for B efter en afholdt børnesamtale den 18. marts 2019. Kopi af handleplanen blev sendt til mig i forlængelse af samtalen.

Efter telefonisk henvendelse til kommunen den 22. oktober 2020 modtog jeg en afgørelse om hjemgivelse dateret den 24. april 2019 og stilet til C. Samtidig modtog jeg et journalnotat, hvori den tværkommunale underretning til Faaborg-Midtfyn Kommune var gengivet.